

Honnes, isch brauch neie Schuh

Gessdern Moie beim Friehschdigg seet uff oomol die Fraa: Honnes, ich brauch neie Schuh, su Laafschuh.

Hm, habb isch gebrummelt unn habb weider die Zeidung gelese.

Unn doodeferr, seet se, mussde derr aach emol die Zeit numme.

Isch habb vunn de Zeidung uffgeguggd. Ferr was die Zeit?

Sie, e bissi laut: Ei ferr die Schuh oizekaafe. Doo mussde mol mettgieh unn gugge.

Isch saach: Du host doch Schuh. Was essen mett dene? Sinn die nix mieh?

Die Fraa: Ei gugg derr die doch emol oo, wie die ausseh.

No ja, saach isch, wer guggden uff doi Schuh, Hauptsach, du konnsd droi laafe.

Doo seetse: Die sinn ausgelatscht, mir dun beim Laafe die Fieß wieh. Isch brauch neie.

Isch habb gedenkt, dess werdd e greeßer Sach mett dere Diskussion unn habb die Zeidung ewegg geleschd, saach awwer donn: Hosde dir nitt erst vor e paar Woche neie Schuh kaaft?

Ui jeh, dess hädd isch nitt saache solle. Weilse giffdisch worrn iss unn widder e bissi laut: Waaßde, wonn isch merr die letzte Schuh kaaft habb?

Isch habb schnell moin Tee ausgedrunke weil isch wusst, jetz muss isch zuheern, sunnst krieg isch heit middaach nix gekocht. Unn donn hottse oogefonge, unn ferr mich isses immer widder e Wunner, wie su e Fraa die eichene unn die weltgeschichtliche Ereignisse vunn de letzte sechsisch Jahr widdergewwe kann, also su dass der oone odder onnere Kaaf vunn Summer- odder Winder- odder Ausgiehschuh verknibbel werrd mett Schiffsunnergäng, Iwwerschwemmunge, Komete-Oischlääsch in Sibirien oder mett Geburtsdaache vunn de englische Kenischin unn dere ihr Kinner unn Enkel unn nodierlich mett Geborts- unn Sterwedaache vunn de engere unn weidere Vewondschaft, unn isch frooch misch immer widder, wie su e weiblich Gedächtnis uffgebaud iss, su gons onnersders wie dess vunn unseroom.

Uff jeden Fall iss erauskumme, dass die Fraa nitt vill Schuh kaaft hott in unserm Ehelewe unn dass isch fruh soi sollt, dass nitt wie onnern Weiwer ferr jed Fest in ihrne Familie unn in Flerschem sich e Paar neie Schuh kaaft hott.

Also donn vumm Disch uffgestieh iss unn de Kalenner geholld hott habb isch gemerkt, dasses Ernst werdd meddem Schuhkaafe. Gesaad habb isch awwer nix, weil su e Fraa in unserm Alder hott joo innerhalb vunn fast sechs korrze Jahrzehnte dess gonse Oowese mettsomd dem was droi iss, also aach mett mir, iwwernumme unn dut dess beherrsche, doo konnsde nor noch nigge.

Unn su iss merr nix iwwerisch gebliwwe als de Hemingway ze zitiern. Weil zu dere Zeit, wie aach isch su e Art Matscho gewese bin, habb isch alles vunn dem gelese, unn isch moon der hädd geschriwwe, dass Schuh die Liebblingsspeise vunn de Hyäne sinn, also Vorsicht beim Schuhoikaafe.

Awwer wie isch dess gesaad habb hott die Fraa merr ze Antwort gewwe: Su Viescher duts bei uns nitt gewwe, unn wenn donn fresse die Schuh, die merr schunn emol oogehabbd hadd weesche dem Geruch doo droi unn koo neie Schuh.

Doodruff konnt isch nix mieh saache als: Isch frei mich druff, mett dir iwwermoie oikaafe ze gieh, mir numme uns schunn emol ferr de gonse Noochmiddaach nix onnersders vor.

Eiern Honnes